

Ons nieuwe huis

Zoals u in onze nieuwsbrieven heeft kunnen lezen willen wij in 2011 een twaalfstal gehandicapte kinderen in ons Langtang Children Home verwelkomen, zes meisjes en zes jongens. Een handicap wordt in Nepal nog vaak als een schande ervaren en de woon- en leefsituatie van deze kinderen is vaak erbarmelijk, om over hun toekomstmogelijkheden maar te zwijgen. Kinderen worden vaak in alle mogelijke hoeken verstopt, of de straat opgejaagd en belanden dan vaak in de gevangenis, omdat er nergens anders plaats voor ze is. Wij willen twaalf gehandicapte kinderen een zonniger toekomst aanbieden, zoals wij 6 jaren geleden ook onze huidige kinderen een dergelijke toekomst hebben geboden. Wij worden in dit initiatief ondersteund door deze 24 kinderen, die enthousiast toegezegd hebben mee te willen helpen om gehandicapte kinderen de mogelijkheid te bieden in een warme en liefdevolle gezinssituatie op te groeien. Het type en niveau van de handicap is afhankelijk van de probleemgevallen die wij onder ogen krijgen, mentaal, fysiek, dan wel meervoudig. Kinderen die in staat zijn dagonderwijs te volgen, zullen dit zonder meer mogen doen, voor anderen die hiertoe niet in staat zijn, zullen in het tehuis dagprogramma's en therapielessen opgesteld worden. Ook zal een professionele kracht aangetrokken worden om deze kinderen dagelijks te begeleiden. Het heeft enige tijd geduurd voordat we een geschikt onderdak vonden. Vele huisbazen voelden er gewoon niets voor om hun huis te verhuren aan een kindertehuis met gehandicapte kinderen, andere huizen waren of te klein of weer schrikbarend duur. Uiteindelijk ons nieuwe tehuis gevonden en Koen Twilt reisde af naar Nepal om daar de noodzakelijke actiepunten met Janak en Pushpa door te spreken, zodat er een begin gemaakt kon worden om het huis voor bewoning door 36 kinderen geschikt te maken en wij nodigen u uit voor een rondleiding door ons nieuwe tehuis die u op de volgende pagina's kunt volgen.

Het Bestuur

Het huis is nooit als woning gebruikt, voorheen was het een laboratorium voor geneesmiddelen, maar zonder de hygiëne zoals wij die van een laboratorium verwachten. Kale grauwe betonnen muren, vuil en stof na bijna een jaar leegstand, afgebladderde verf, dichtgeslibde afvoeren enz.

Ook ontbrak er een keuken, was het waterleiding systeem minimaal, slechts één tank van 1.000 liter voor het hele huis en waren de douches/toiletten beneden peil. Het huis heeft wel een enorm pluspunt en dat is de speelruimte buiten, een geschatte 750 m², vermoedelijk vroeger gebruikt als parkeer terrein voor werknemers en bezoekers. Deze speelruimte is in Kathmandu, waarin alles op en naast elkaar gebouwd wordt, een unicum. Voorbeeld, aan de achterzijde van ons huis staat een ander huis, met de achtergevel naar onze achtergevel toe. Afstand tussen de huizen slechts één meter. Toch heeft het huis van de burens diverse ramen in de achtergevel, alle uitkijkend op onze blinde muur, om toch maar wat lichtinval te hebben.

Het huis ziet er erg groot uit, maar is erg ondiep. Het huis is slechts één kamer van 3,60 m "diep". Deze geringe diepte wordt gecompenseerd door de breedte van het gebouw, zodat we toch alle kinderen op een goede manier kunnen huisvesten.

Wanneer we tijdens deze rondleiding over links en rechts praten, is het steeds met de rug naar de straat en het gezicht richting huis.

Voor en rechts van het gebouw bevindt zich op elke verdieping een galerij van ruim 1 meter breedte. Op de galerij aan de rechterkant, bevindt zich op de 1^e, 2^e en 3^e etage een toilet annex doucheruimte. Deze ruimten zijn erg beperkt, in totaal slechts 1,35 x 1,25 meter per verdieping. De toiletten waren zgn. hurktoiletten, met als nadeel dat als je tijdens het douchen iets laat vallen, dit in het grote gat verdwijnt. Daarom worden deze hurktoiletten verwijderd en vervangen door Westerse toiletten. In 1 doucheruimte had men wel douchekranen, maar was men vergeten de douchekop te installeren en aan te sluiten, wordt uiteraard opgelost.

De toilet/doucheruimte voor de gehandicapte kinderen wordt vergroot, zodat er voldoende ruimte is voor hulp bij het douchen. Ook hier wordt een Westers toilet geïnstalleerd, waar nodig handgrepen en een inklapbare douchestoel indien kinderen niet zelfstandig kunnen staan.

De begane grond bevat 2 grote kamers, gescheiden door een ruim en makkelijk trappenhuis, breedte 2,10 m en eveneens 3,60 m diep. De kamers zijn elk 3,60 m diep en 6,40 m breed. De ene kamer zal gebruikt worden als huiskamer voor de huidige 24 kinderen, waarin zij ook kunnen studeren. De andere kamer van dezelfde afmetingen is aangewezen als ruimte voor dagrecreatie en huiskamer voor de gehandicapte kinderen. De loopafstand tussen beide kamers is slechts enkele meters, zodat er makkelijk over en weer gelopen kan worden.

Op de begane grond kan het trappenhuis met een zwaar metalen hek afgesloten worden, wat wel zo veilig is gedurende nachtelijke uren en daarom is de slaapgelegenheden voor iedereen op de hogere etages gepland. De 1e etage omvat de zelfde 2 grote kamers als op de begane grond, de ene kamer wordt slaapkamer voor de 6 nieuwe meisjes, de andere de slaapkamer voor de 6 nieuwe jongens. Voor deze kinderen is voor ieder een éénpersoonsbed voorzien, een stapelbed zoals bij de overige kinderen kan op problemen stuiten, omdat niet iedereen kan klimmen en het "hoog" slapen ook gevaren met zich mee kan brengen. Loopt

men over de galerij, dus buitenom, naar de rechterkant van het huis, komt men bij de aangepaste en verlengde toilet/douche ruimte voor de gehandicapte kinderen terecht.

De 2^e etage bevat 4 kamers, 2 links en 2 rechts van het trappenhuis. In principe dezelfde kamers als op lagere etages, maar men heeft er een stenen tussenmuur aangebracht, die we mooi laten staan. De linker 2 kamers zijn voor onze huidige 12 jongens, 3 stapelbedden per kamer. Aan de rechterkant bevindt zich een kamer voor de PC en bibliotheek en de 2^e kamer is bestemd voor vrijwilligsters. Loopt men over de galerij naar de rechterkant van het tehuis, komt men bij de toilet/doucheruimte voor de jongens terecht.

De 3^e etage omvat de zelfde 2 grote kamers als op B.G. en 1^e etage en de linker kamer wordt de slaapkamer voor de huidige 12 meisjes. Het is een grote kamer en kan makkelijk 6 stapelbedden huisvesten. De rechterkamer is de woon- en slaapkamer van Janak en Pushpa, maar hier wordt wel een hele grote hoekkast geplaatst om alle kleding en beddengoed en overige artikelen voor de 36 kinderen die niet dagelijks nodig zijn, in op te bergen. In het vorige huis hadden we hier een aparte kamer voor gereserveerd als "inloopkast". Ook op deze etage bevindt zich aan de rechterzijde op de galerij de toilet/doucheruimte voor de meisjes.

De 4^e etage telt 2 kleinere kamers en links en rechts een balkon. De linker kamer zal omgebouwd worden tot keuken en alles wat daarbij komt kijken, wat er was zelfs geen waterleiding. De rechterkamer is de eetruimte. Indien de nieuwe kinderen geen trappen kunnen lopen, zullen hun maaltijden beneden worden geserveerd, maar we proberen de kosten te drukken door slechts 1 kokkin in dienst te hebben. Op het dak komen 3 reserve watertanks met een inhoud van 1.000 liter elk, een warmwater boiler systeem op zonne energie voor het douchen en het solar panelsysteem voor de opwekking van elektriciteit, waarvoor de benodigde gelden door Carla Leenders van de Fontys Hogeschool te Eindhoven als onderdeel van haar afstudeerproject reeds bijeen zijn verzameld.

Links van de keuken bevindt zich een balkon van circa 3,40 x 4,60 m. Hier komen de batterijen voor het solar panelsysteem te staan en de rest van het balkon is bestemd als "wasstraat" voor de Didi's. Didi is de aanspreektitel voor de medewerksters die verantwoordelijk zijn voor huishoudelijke werkzaamheden en voedselbereiding. Didi betekent letterlijk "oudere zus".

De "wasstraat" bestaat uit een watertank van 2.000 liter, een aantal plastic bakken waarin het wasgoed of in de sop wordt gezet dan wel uitgespoeld wordt, een aantal handborstels, stukken zeep en een schone betonnen ondergrond, want het wassen van alle kleding voor alle 36 kinderen gaat hier nog ouderwets met de hand.

Het rechter balkon is wat groter, circa 4,75 x 4,60 m en is voor algemeen gebruik. Door de hogere temperatuur wordt hier veel in de open lucht gewerkt door de Didi's, denk bijvoorbeeld aan het zeven van de rijst en het snijden/schoonmaken van groente enz. Ook de kinderen zitten vaak op het balkon te studeren of gewoon voor de gezelligheid. Vanaf de balkons heeft men een prachtig uitzicht over de stad Kathmandu en de groene heuvels rondom.

Het op een heuvel gelegen Boeddhistisch heiligdom Swoyambhunath lijkt nog dichterbij dan in het vorige huis. Bij helder ook nog eens uitzicht op de besneeuwde toppen van de Himalaya's .

Buiten hebben we tussen de toegangspoort en het huis een prachtige speelruimte, ook voor de gehandicapte kinderen. In september begint de droge periode en die loopt tot eind mei. Al die maanden weinig regen, veel zon en een perfecte temperatuur overdag en nu is er de mogelijkheid die kinderen in de buitenlucht te laten genieten.

Komen we door de toegangspoort, dan hebben we onmiddellijk links nog een drietal ruimtes, stellen niet zo veel voor, maar kunnen als opslagruimtes fungeren voor allerlei spullen, mits op slot, want vermoedelijk of welhaast zeker, lopen hier muizen. Er naast een hurktoilet, dat de kinderen die buiten spelen moeten gebruiken om niet elke keer naar binnen te moeten. Rechts van de toegangspoort een ruimte die we, na wat verbouwingen, als therapieruimte zullen gaan gebruiken.

In dit deel van de tuin worden 3 watertanks met een totale inhoud van 12.000 liter geïnstalleerd die met elkaar in verbinding staan. Een tankwagen levert op bestelling water af in deze tanks. Dit water wordt d.m.v. een dompelpomp naar de watertanks boven op het dak gepompt en dan gelden de wetten van de zwaartekracht en komt er water uit de kranen beneden indien je die opendraait. Wanneer je dit water zonder meer drinkt, word je gegarandeerd ziek en daarom hebben we in de keuken een water zuiveraar en dit gezuiverde water kun je probleemloos drinken en gebruiken voor voedselbereiding. Waterleidingen zoals in Nederland, waar altijd water uitkomt, zijn er niet. Er zijn kranen van het waterleidingnet, waaruit in jaren nog geen druppel is gekomen.

Rechts van het huis, nog een grote tuin. Toen er door uw gids geopperd werd dat we hier fruitbomen en/of eigen groente konden verbouwen, leverde dat wat meewarige glimlachjes op en werd er fijntjes gewezen op de vele heilige apen van de Swoyambhunath, door de toeristen oneerbiedig Monkey Temple genoemd, die hier vrij rond lopen en apen schijnen te stelen als raven.

Ook in deze tuin nog een apart hurktoilet.

Het tehuis bevindt zich circa 750 meter verwijderd van de ruim 300 trappen van de Swoyambhunath, richting Thamel en dan aan de rechterkant. Deze weg wordt door vele toeristen gelopen, dus wellicht een idee om d.m.v. een uithangbord de aandacht te vestigen op ons kindertehuis.

Een voorstel gedaan, compleet met logo, referenties van de Nepalese erkenning en inschrijving en in het Engels dat het Langtang Children Home op 27 oktober 2005 door Marloes Twilt uit Kaatsheuvel – Holland was opgericht met verwijzing naar de website. Dat mocht helaas niet, wat wel mocht is exact dezelfde tekst maar dan in het Nederlands, want iets wat je niet kunt lezen/begrijpen, kun je ook niet verbieden. Allemaal heel logisch, toch?

Samenvatting.

Het wordt een fijn en mooi huis, waar iedereen zich thuis zal voelen en iedereen is bijzonder blij met de aanwezige speelruimte. Janak, Pushpa en de kinderen zijn dan ook super enthousiast. Bijkomend voordeel is dat de afstand naar de scholen van de kinderen ongeveer gelijk blijft, dus veranderen van school is niet nodig.

Er dient nog wel het e.e.a. aan gebeuren en werkzaamheden zijn al gestart om zo snel mogelijk over te stappen, maar soms gaat het in Nepal net even iets anders dan in Holland.

Helpen

Wilt u ons helpen om ons nieuwe huis instap klaar te maken, dan zouden wij het op prijs stellen indien u uw bijdrage wilt overmaken naar rekening 1259.42.656 t.n.v. Stichting Langtang Children Home in Kaatsheuvel o.v.v. "Gehandicaptenproject", waarvoor bij voorbaat onze dank. Alle ontvangen gelden met deze vermelding worden uitsluitend aan de opvang van kinderen met een handicap besteed.

De Stichting is formeel door de Belastingdienst erkend als ANBI, waardoor donaties, rekening houdende met de door de belastingwetgeving vastgestelde minimum/maximum bedragen aftrekbaar zijn van inkomsten- en vennootschapsbelasting.

Voor verdere informatie kunt u bellen met 0416-278422, e-mailen naar langtangchildrenhome@hotmail.com of schrijven naar Stichting Langtang Children Home, Burgemeester van Erplaan 11, 5171 JZ Kaatsheuvel.